

Fallet

Smärtan och extasen,
döden som aldrig kom,
härligheten i självförverkligandet
och i att ständigt få gå under,
att falla utan att nå botten,
vara kriminell men utan synd,
att omfamna hela världen i dig,
och dö av välbehag
i den mest utsägligt njutbara smärta,
den totala självutplåningen
för livets skull,
det sado-masochistiska vältrandet
i den yttersta saligheten,
tortyren och tillfredsställelsen
över att både få vara bödel och offer
och att få dela den outhärdliga smärtan
universellt i den innerligaste intimitet,
dödens sömnlöshet
som är mera levande än något -
kan det beskrivas närmare?
Och ändå, detta yttersta sanningens ögonblick
undviker oss i konsekvent obeskrivlighet
och går snabbt över för att bara lämna kvar
ruelsens beska antiklimax.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren The Bitch med Poeter.se id #11546 innehar upphovsrätten